

Húsvét a Terézvárosi Gyülekezetben

A húsvétot megünneplése a zsidó nemzet számára kezdődött. Egyiptomi fogságuk utolsó időszakában sem volt szabadulásuknak. Emberileg nézve reménytelen, és kilátástalan volt jövőjük. Az Ásr kegyelmének nagyságát azonban még azon az időszakban csodálatos szabadulást hozott életükben, és a zsidó nép független nemzetként távozott Egyiptomból. Az Ásr megparancsolta, hogy szabadulásukról átvéve megemlékezzenek. A csodálatos szabadulást tártnete a húsvét ünnepeiben így szíllt aztán nemzedékről nemzedékre. Az ünnepe szertartásait Krisztus munkásságát jelképezték. Izrael Egyiptomból való szabadulása a megváltást példátlanul. A húsvét ünnepe Jézus golgotai áldozatában vált teljesüléssé. Mi keresztények, Krisztus követői már nem a jelképekkel emlékezünk, hanem húsvétkor a beteljesült valóságokra emlékezünk: Jézus bűntörölő haláláért és feltámadásáért.

Emlékezni, ünnepelni sokféle módon lehet. Ez akár hogyan is történik, egy biztos, az Ásr a húsvéti megemlékezés, istentisztelet által el akar vonni az e világi gondokról, ki akar szakítani a hétköznapi sűrűségből, és emlékeztetni akar a szabadulás csodájára.

Nekünk, akik részt

vettünk a Budapesti Terézvárosi Gyülekezetben húsvétot nagyszombatján tartott húsvéti egyházzenei áhátaton, ez biztosan sikerült. Az akkor, húsvét hajnalán a csodával megrendezett zenés irodalmi esten közreműködött Szotyori Nagy Gábor orgonaművész mellett számos meghívott és helyi zenész, szavaló, valamint a gyülekezet kórusa. A program állásfoglalásban, szerkesztésben legnagyobb része Fekete István, Kormos Gábor és Nyári István testvéreknek volt. A nagyvű állásfoglalás prof. dr. Szigeti Jenő testvér nyitási gondolatait után végigvezetett bennünket a húsvéti dráma eseményein, elindulva a Gecsemán kertjéből, látképekben Jézust ünneptelenül végigkísérve a Via Dolorosán, el egészen a húsvéti hajnali győzelemig.

Zarka Péter, a gyülekezet lelkes vezetője az Igéből a

megváltás tártnetének három nagy szombatjára emlékeztetett. A teremtés szombatja a tártneté harmadikát, békét és ártalmatlanságot ársztott, amelynek forrását a Teremtő és teremtménye közötti szeretetközösség jelentette. A megváltás szombatja a mály dőbbentés a végtelen szomorúság napja volt. Az Atya Egyszülöttje, az Isten Fia halott volt. A mennyben néma csend honolt, a tanítványokon és az Ásr tártnéti követőin a félelem és a családottség lett erő. Az új teremtetés szombatján vegyes érzések járják majd át Isten gyermekeit. Végtelen boldogság tártnéti a szabadulás és a Megváltással való találkozás miatt, de ezt még kezdetben beárykolja az a fájdalom, amit a megváltottak azok miatt éreznek, akik nem lehetnek ott. Majd a Szerető Isten lassan minden könnycseppet letöröl az arcokról!

2014 húsvéti szímmomra azt üzenté: ma még tart a megváltás kegyelme, vigyázz, nehogy elvesztesd!

(szÅ³)